

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-04031-023
Otsuse kuupäev	25. nov 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Anastasia Nezgovorova, Grete Leesmann
Tarbija	
Kaupleja	OÜ Terviseakadeemia, 14376341
Tarbija nõue	Täienduskoolituse tõendi parandamine, so tõendi pealkirjast sõna „katkestamise” eemaldamine ja sisust ebaõige väite (kahe referaadi esitamata jätmise) välja jätmise.
Asja läbivaatamise aeg	3. nov 2021

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. jätta avaldus rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Kaupleja pakub täiskasvanutele täienduskoolitust. Kaupleja on kehtestanud ja avalikustanud täienduskoolituse õppekorralduse alused ja õppekavad, sh õppekava „Aroomiteraapia”.

Tarbija registreerus ja osales õppekavas, mille tegevused olid ette nähtud ajavahemikus 07.detsembrist 2019 kuni 6.detsembrini 2020.

21.juunil 2021 väljastas kaupleja tarbijale täienduskoolituse õpingute katkestamise tõendi nr 1066/2021, milles on kirjeldatud õppekava ja märgitud, et tarbija õpiväljundite saavutatust ei ole hinnatud; sooritamata on kõik eksamid ja iseseisev dokumenteeritud praktika ning esitamata ja kaitsmata on kaks kirjalikku referaati ning lõputöö.

Tarbija hinnangul pidanuks kaupleja märkima tõendis läbitud ained. Tarbija nõuab kauplejalt väljastatud tõendi parandamist, so tõendi pealkirjast tuleb eemaldada sõna „katkestamise” ja sisust ebaõige väide esitamata referaadi kohta.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tarbija etteheidetega ei nõustu. Väidab, et tarbijale antud tõend vastab täienduskoolituse standardis ettenähtud nõuetele ja tegelikkusele.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Esitatud

tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb käsunduslepingul. VÕS § 619 järgi kohustub käsundisaaja vastavalt käsunduslepingule osutama käsundiandjale teenuseid, käsundiandja aga maksma talle selle eest tasu, kui selles on kokku lepitud.

Täiskasvanute täienduskoolituse läbiviimine, sh nõuded täienduskooliasutuse pidajale, on ettenähtud täiskasvanute koolituse seadusega (§ 1). Täienduskoolitus on väljaspool tasemeõpet õppekava alusel toimuv eesmärgistatud ja organiseeritud õppetegevus (§ 1 lg 4). Täienduskoolituse standard on haridus- ja teadusministri poolt täiskasvanute koolitamise seaduse § 9 lg 1 alusel kehtestatud 19.juuni 2015 määrusega nr 27. Muu hulgas on standardis kirjeldatud nõuded õppekavas osalemise kohta väljastatavatele dokumentidele.

Kõnealusel juhul on käsundi sisu määratud kaupleja poolt kehtestatud õppekorralduse aluste ja õppekavaga ning täienduskoolituse standardi nõuetega.

Pooled ei vaidle selles, et tarbijal puudub õigus täienduskoolituse tunnistusele, mis väljastatakse juhtudel, kui koolitus on lõpetatud, koolituse käigus on hinnatud õpiväljundite saavutatust ja koolituse läbinud isik on saavutanud nõutaval tasemel õpiväljundid (standardi § 3 lg 2). Tõend täienduskoolituses osalemise või selle läbimise kohta väljastatakse isikule juhul, kui koolituse käigus ei hinnatud õpiväljundite saavutatust või kui isik ei saavutanud kõiki õppekava lõpetamiseks nõutud õpiväljundeid (standardi § 3 lg 1).

Tarbija on seisukohal, et kauplejal puudus õigus lisada tõendi pealkirja mistahes täiendit, kõnealusel juhul täiendit õpingute katkestamise kohta. Komisjon tarbija seisukohta ei jaga.

Komisjon selgitab, et tõend on tegelikkusele vastava teabe edastamise/saamise allikaks. Täiskasvanute koolituse seaduses ega ka täienduskoolituse standardis ei sisaldu keeldu teha tõendis sisalduva teabe kohta märge ka tõendi pealkirjas. Tõendi väljastaja peab seejuures tagama dokumendi pealkirja ja sisu vastavuse.

Kuivõrd tarbija õppekavas ettenähtud tegevusi täies mahus ei läbinud ja tema õpiväljundite saavutatust ei hinnatud, on viide õpingute katkestamisele kohane.

Komisjoni arvates peab täienduskoolituse pidaja õppekavas osalenud isikule tõendi väljastamisel lähtuma selle eesmärgist. Tõend väljastatakse selleks, et tõendit teabe allikana kasutaval kolmandal isikul oleks võimalik teada saada, kas ja millises ulatuses on õppekavas osalenu ettenähtud aineid kuulanud, praktikas osalenud või nõutavaid iseseisvaid töid teinud.

Eelnevast tulenevalt tuleks tõendi väljastamisel üldjuhul eelistada positiivset teavet (nt milliseid aineid kuulati) negatiivsele (milliseid ei kuulatud). Komisjon rõhutab seejuures, et kohane on tõendis märkida, et õpiväljundite saavutatust ei ole hinnatud. Seda eelkõige põhjusel, et tõendi lugeja ei pruugi olla kursis täienduskoolituse standardis ettenähtuga ning võib positiivse sisuga tõendit ekslikult pidada tunnistuseks.

Kogutud dokumentide alusel ei saa komisjon nõustuda tarbija väitega selles, et tõendis sisaldub valeväide kahe esitamata referaadi kohta. Tarbija väide ühe referaadi esitamisest ei ole tõendatud; tarbija ei ole väitnud, et oleks väidetavalt esitatud referaadi ka kaitsnud.

Komisjoni arvates on tarbijal õigus saada kauplejalt täiendav tõend (või tõendi lisa) selles, millises osas on tarbija õppekavas osalenud (koolitajad, kuulatud ained, praktikumid). Kaupleja on teatanud tõendi lisa andmise valmidusest. Õigus täiendavale tõendile ei anna siiski alust tarbija nõude rahuldamiseks, kuna nõue on suunatud väljastatud tõendi

parandamisele.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija nõue tõendi pealkirja ja sisu muutmiseks ei ole põhjendatud ja tuleb jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Grete Leesmann
/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova
/allkirjastatud digitaalselt/